

ZA JANKOU BALÁŽOVOU (1. 8. 1952 – 7. 10. 2004)

Dňa 7. októbra nás zastihla smutná správa o úmrtí našej kolegyne PhDr. Janky Balážovej, CSc. Jej život sa predčasne skončil vo veku, v ktorom sa ešte neodchádza. Mala predsavzatia, o ktorých hovorila a ktoré už nestihla uskutočniť. Náš ústav bol Jankiným prvým a jediným pracoviskom. Strávila na ňom vyše dvadsaťsedem rokov. Na ňom obhájila svoju kandidátsku dizertačnú prácu. Zaujala ju filozofia dejín Robina Georga Collingwooda, zaoberala sa štúdiom teórií nacionalizmu, osobitne Ernesta Gellnera a Anthonyho D. Smitha, ktorých poznala aj osobne. Bola na viacerých študijných pobytoch vo Veľkej Británii, v Cambridgi, Oxforde i v Londýne na London School of Economics. Získané poznatky nielen publikovala v štátiach uverejňovaných v časopise *Filozofia*, ako aj v domácich a zahraničných zborníkoch, ale zároveň sa snažila o ich aplikáciu v oblasti výskumu dejín slovenského filozofického myslenia. Bola znalkyňou dejín slovenského filozofického i národotvorného myslenia, veľa pozornosti venovala aj analýze filozofie Štefana Polakoviča.

Výrazným spôsobom participovala na organizácii slovenského filozofického života, a to ako predsedkyňa Slovenského filozofického združenia i ako viacnásobná členka jeho výboru. Jej priateľská povaha a korektné vystupovanie ju na to predestinovali. Viedla ju snaha robiť veci zodpovedne, snažila sa presviedčať, ale nenaliehať. Usilovala sa ľudí povzbudiť k dobrovoľnej spolupráci. Koeditovala viacero zborníkov z kongresu a konferencií Slovenského filozofického združenia. Jej osobnostné založenie sa naplno a pozitívne prejavilo v jej činnosti ako výkonnej redaktorky novozaloženého časopisu *Organon F*. S nasadením a záujmom spolupracovala nielen s prispievateľmi, ale aj predplatiteľmi časopisu a prispela svojou mierou k jeho úspechu, čo sa prejavovalo aj v z roka na rok rastúcom počte odberateľov spomedzi jednotlivcov i inštitúcií.

Janka bola družná a zdielna, férová a veľkorysá. Mali sme ju radi a vážili sme si jej priamosť, čestnosť a ľudskosť. Bola silná v tej najťažšej skúške života, ktorou je uvedomenie si nevyliciteľnej choroby. Nezabudneme na jej neskutočnú veľkosť v znášaní ťažkého údely.

Tibor Pichler